ପ୍ରାଚୀନ ତାଳପତ୍ର ପୋଥିର ନିୟମାନୁକରଣେ

ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ପାଣିଗ୍ରାହିଙ୍କ ପ୍ରଣୀତ

ଧାନ ମାଣୀକା

ବା

ମାଗଶୀର ଗୁରୁବାର ଓଷା

ପ୍ରକାଶକ— ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ପ୍ରେସ୍

ବ୍ରହ୍ମପୁର, (ଗଞ୍ଜାମ)

ମୂଲ୍ୟ ଦୁଇଅଣା ନୂଆ ୧୨ ପଇସା

ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବ୍ୟା

ଧାନମାଣିକା ଓଷା

ଜୟ ଜୟ ପଦ୍ମାଳୟା କମଳା । ଦୁଃଖୀ ଦୁଃଖସିନ୍ଧୁ ତାରକଭେଳା
ଜୟ ଲୋକମାତା ସାଗର ସୁତା । ଜୟ ଜୟ ମଧୁହର ବନିତା ॥
ଜୟ ପଙ୍କଜଆସନୀ ଇନ୍ଦିରା । ଜୟ କୃପାମୟୀ ଦୀନ ଆସରା ॥
ଜୟ ଜୟ ମା ବୈକୁଣ୍ଠବାସିନୀ । କର କରୁଣା ତୁଷ୍ଟି ଦଇନୀ ॥
ଦରିଦ୍ରଭଞ୍ଜନୀ ତୋ ନାମ ଯେଣୁ । ଅଛି ଅବନୀରେ ଶାସ୍ତ୍ରେ ଦେଖଣୁ
ତୁ କି ନଜାଣୁ ମୋ ଅନ୍ତରଦୁଃଖ । ପାଦତଳେ ଠାବ ଦେଇଣ ରଖ
ଶୁଣ ସୁବଚନେ ମନକର୍ଣ୍ଣ ଦେଇ । ଆଜନ୍ମ ମୂରୁଖ ମୋ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ॥
ଶିବାଧବ ଦେବାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚାରି । ଧାନମାଣିକା କହଇ ପ୍ରଚୁର ॥
ଦିନେ ବୈକୁଣ୍ଠେ ରତ୍ନପଲଙ୍କରେ । ରମାଦେବୀଙ୍କୁ ଘେନିଣ ଅଙ୍କରେ
କହିଲେ ଦେବଦେବ ଜଗନ୍ନାଥ । ଧର୍ମକ ଦେଖ ମନରେ ଆରତ ॥
ଶୁଣି କହନ୍ତି ସିନ୍ଧୁଜ ରମା । ଜାଣିବ ପ୍ରଭୁ ଦୋଷ ହେଲେ କ୍ଷମା
ହସି ହୃଷୀକେଶ ଭଣିଲେ ଧୀରେ । କହ ସଜନୀ କି ପାଞ୍ଚୁ ମନରେ ॥
କହନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶୁଣ ପ୍ରାଣେଶ । ଆଜ ମୋହର ପୂଜାର ଦିବସ ॥
ବରିଷକରେ ସାର ମାର୍ଗଶିର । ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୁରୁବାର ॥
ଏହି ଦିନରେ ସବିନୟ ହୋଇ । ଯେଉଁଜଣନାରୀ ମୋ ପାଦେ ପୂଜଇ
ତାର ହୁଏ ଅଚଳାଚଳ ଧନ । ମୋରେ ଦ୍ରୋହକଲେ ନମିଳେ ଅନ୍ନ
ଶୁଣି କହିଲେ ବସୁଦେବ ସୁତ । ଭୂମଗିରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଆଚମ୍ବିତ
ତୋରେ ଦ୍ରୋହକରି କେ ଦୁଃଖିହେଲା, ପୂଜାକରି କେ ସୁଖବହିଲା
ଶୁଣି କହନ୍ତି ରତ୍ନାକର ଝିଅ । ଶୁଣ ପ୍ରଭୁ ଏଥେ କରଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ ॥
ଏକରାଜ୍ୟେ ଥାଇ ସାଧବ ଜଣେ । ସମାନ ତାକୁ ନଥିଲେ ଧନେ ।
ନାମ ତାହାର ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାଧବ । ତା ପ୍ରିୟା କୃଷ୍ଣା ଗର୍ବ କଲି ଖର୍ବ
ମୋରେ ଦ୍ରୋହକରି ଅର୍ପିତ ହେଲା । ହରି କହନ୍ତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲା ॥

ଧର୍ମ କର୍ମ ହୋଇଲା କପର । କହନ୍ତି ପ୍ରିୟସୀ ମୋ ଅଙ୍ଗ ବିସ୍ତାର
କହନ୍ତି ଶୁଣ ପ୍ରିୟରେ କମଳା । ଏକମନେ ଶୁଣ ପଞ୍ଚଭୋଳା ।
କାର୍ତ୍ତିକ ଅନ୍ତେ ହେଲା ମାର୍ଗଶିର । ପଦ୍ମ ଷଡ଼ଙ୍ଗ ନୂପୁରରେ ମୋର ॥
ଖଞ୍ଜି ଚରଣ ଚାପା ପାଇଁ ହେ ମୁହିଁ । ମନ୍ଦର ବତେଜଲି ଦ୍ୱିପ ହୋଇ ।
ବୁଲି ବୁଲି ହେଲି ସାଧବଦ୍ୱାରେ । ସାଧବାଣୀକୁ ଦେଖିଲି ସେଠାରେ
ମୋତେ ଗୃହିଁ ସାଧବାଣୀ ପୁଛଇ । କାହୁଁ ଅଇଲ ହେନାନା ଗୋସାଇଁ
ସାଧବାଣୀକୁ କହିଲି ଏପରି । ଆସିଥିଲି ଏହି ନଗର ଫେରି ।
ଆଜ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀଙ୍କ ବାର ବ୍ରତ । କେଣୁ ପାଉଛୁ ମୋ ପୂଜକୁ ସତ୍ୟ
କାହିଁକି ତୁମ୍ଭଘର ଅଳପାରେ । ରହିଅଛୁ ଆଳପଣ ଦାନରେ ॥
ଗୁରୁବାର ବୋଲି ନ ଜାଣିନାହୁଁ । ତହ ହେତୁ କର୍ମ କଥା ନ କହୁ ॥
ଶୁଣିବର କହିଲା ସାଧବାଣୀ । ଅଛିତ ହିଅ ତୁ ବୁଢ଼ୀ ରଙ୍କୁଣୀ ।
ଯାହା ଘରରେ ନଥିବ ସମ୍ପଦ । ସେହି ସିନା ପୂଜିବ ଲକ୍ଷ୍ମୀପଦ ।
ନାହିଁକି ମୋର କେବଣ ସମ୍ପତ୍ତି । କମଳାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ହୋଇବ ବିନତି ॥
ତହୁ କହ ଲକ୍ଷ୍ମୀବ୍ରତ ହେ ନାମ । କରିବ ତାହା ମନଗଲେ ମାନ
ମୁଁ କହିଲି ଶୁଣ ସାଧବ ନାରୀ । ନଦୀରେ ଗଙ୍ଗା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯେଉଁପରି
ସେପରି ବରଷକେ ଗୁରୁବାର । ଗୁରୁଗୋଟି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାର୍ଗଶିର ॥
ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ପୂଜିବା ଦିବସ । ଏ ଧାନମାଣିକା ପ୍ରଚୁର ବଶ୍ୟ ॥
ସଂସାରରେ ଥାଉ ଉଠି ନାରୀ । ଦ୍ୱାର ଲିପିବ ଗୋମୟକୁ ଧରି
ତହୁଁ ସ୍ନାନକରି ପୁରେ ଆସିବ । ପାଟ ବା ଶୁକ୍ଳ ବସ୍ତ୍ରକ ପିନ୍ଧିବ ।
ଦ୍ୱାରେ ଲେଖିବ ଝୋଟିନା ନାମରେ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପାଦପଦ୍ମ ଚିତା ସହିତେ
ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ କରା ଭାଣ୍ଡ ପିଢ଼ା ତଳେ । ପଦ୍ମଫୁଲ ଶୋଭାଇବ ଚନ୍ଦନରେ ।
ମାଜଣା କରି ସିନ୍ଦୂର ନନ୍ଦମୀ । ସିନ୍ଦୁର ଗନ୍ଧ କୁଙ୍କୁମକୁ ଦେଇ ।
ବ୍ରତ ପେଡ଼ିପାରେ ଅଡ଼ାଗଉଣୀ । ରଖି ମନେ ଚିନ୍ତିବ କମଳାନୀ ॥
ଛାହିଁରେ ପୂରଣ କରିବ ଧାନ । ନୋହୁଥିବ ଝିଂବା ଶୁଖିଲ ବର୍ଣ୍ଣ

ଉପରେ ଗୁହ୍ନୁଆ ଚୈଗ ବାନ୍ଧିବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଏକ ପାଟ ପିନ୍ଧାଇବ ॥
ନାନା ଅଳଙ୍କାର ଚେଞ୍ଜିବ ନେଇ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶରଧା ପଦୁଥିବ ତହିଁ ॥
ହୁଳହୁଳି ଦେଇ କରଯୋଡିବ । ରମଣୀ ବୋଲନ୍ତି ଦାସ ହରିସାରବ
ଜୟ ଜୟ ମା ବନ୍ତି ପାଟରାଣୀ । ଦଅ ସ୍ତ୍ରୀନଜର୍ତ୍ନ ଆଡ଼ଗୁହ୍ନାଣି ॥
ପୁଣି ବାଲଭୋଗକୁ କରାଇବ । ପୁଷ୍ପ ବନ୍ଦାଇ ହୁଳହୁଳି ଦେବ ॥
ମଣ୍ଡା କକ୍ କାକର ତନ୍ତ୍ କାନ୍ତି । ଗଜା ହିଲ୍ ଇତୁ ଘୃତ ସଚୁନ୍ତ୍ର ॥
ନବାତପଣା ଅଁଶୁ କ୍ଷୀର ଦହି । ଖିରି ଖେଚଡ଼ି ଅଟକାଳି ଥୋଇ
ଟଭ୍ର ନାରଙ୍ଗ ଜାମ୍ବ ନଡ଼ିକାଲ । ତମଳା କଦଳୀ ନାନାଦ ଫଳ ॥
ଏ ବଧିରେ ପୂଜା କରି ବସିବ । ଗୁଆ ବୃନ୍ତରେ ଧାଠ ଜାଳଥିବ ॥
ଶୁଣି ସାଧବାଣୀ ଖଙ୍ଗ ପାଇଲା । ଏକ ବ୍ରତବୋଲି ହସି ଉଠିଲା ॥
ସେଷେସେଠାରୁ ମୁଁ ବାହୁଡଲି । ବାଟେ ତାରଅ ଶାମକୁ ଦେଖିଲି
ଦେଖିଶାମ ମୋତେ ବନପ୍ରୁହେଲ, କାହ୍ନୁ ଗୋସାଇଁ ଅଇଲବୋଇଲ
ମୁଁ କହିଲି ମାଇଥିଲି ବଦ୍ଦର । ତୋମାଠ ମୋତେ କହିଲଧିକ୍କାର
ଏଣୁ ଆଉଛି ଗୃହକୁ ଆନ୍ତର । ଧଇଲ ଶ୍ୟାମା ଶୁଣିଣ ପଯ୍ଯର ॥
ତାର ବଜତ ଦେଖି ଦୟାକଲି । ଧାନମାଣିକା ବ୍ରତ କହିଲ ॥
ମୋଯାଣୁ ପାଇସେ ପୂଜିଲ ମୋତେ, ପାହାହେଲ ଶୁଖ ବରଷଅନ୍ତେ
ମୁଁ ହେଣୁ ଅଟେ ହଟି କମଳାମା । ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ରୀ ସାଧବ ହେଲ ନର୍ଦ୍ଧନ ॥
ତା ହିଅକୁ ଲାଗିଲ ଗଜଚର । ହିଅ ଗୃହରୁ ହେବାରୁ ଅନ୍ତର ॥
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶ୍ରୀ ସାଧବ ନାମ ଯାହାର । ଭିକ୍ଷା ମାଗି ବୁଲିଲ ଦ୍ୱାର ଦ୍ୱାର
ଏମନ୍ତ ତାକୁ ବହୁ କଷ୍ଟ ହେଲ । କେବଳ ପ୍ରାଣେ ମାହ ନ ମାରିଲ
ସାଧବାଣୀ ଦୁଃଖ କହି ନସରେ । କ୍ଷୀଣ ହୋଇଗଲ ଅନ୍ନ କଷ୍ଟରେ
ଲୋକେକହିଲେ ସାଧବକୁ ଗୁହିଁ । ହିଅ ତୁମ୍ଭର ଅଛି ରାଣୀ ହୋଇ
ତାଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ଯିବ ତୁମ୍ଭଦୁଃଖ, କମାଇ ବୁଲୁଛ ହୋଇନ ଦେଖ
ସାଧବକହେ ସେ ଚହ୍ନିବ କାହିଁ । ଲୋକେକହନ୍ତି ବୁହଥରେ ଯାଇ

ଶୁଣି ସାଧବ ସାଧବାଣୀ ତୁରନ୍ତେ, ରାଜବାଟିରେ ପରବେଶ ହେଲେ
ଦାସୀଏ କହିଲେ ବୁଢୀକୁ ଶୁହିଁ । କଏଗୋ ତୁମ୍ଭେ ବସିଛ କିମ୍ପାଇ
ଶୁଣି ଧୀରେ କହନ୍ତି ସାଧୁବାଣୀ । ତୁମ୍ଭ ନଅରେ ଯେ ଅଛନ୍ତି ରାଣୀ
ମୁଁ ତାହାର ମାତା ଏ ତାହାର ପିତା, ଦୁଃଖିହେଲୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀକଲେ ଅହନ୍ତା
ଥିଲା ଅଶେଷ ସମ୍ପତ୍ତି ଅମ୍ଭର । ଏବେ ଭିକ୍ଷା ମାଗୁଛୁ ଦ୍ୱାରଦ୍ୱାର
କହ ତୁମ୍ଭର ରାଣୀ ଆଗେ ଯାଇ । ଦାସୀ ହସିଲେ ନାକେ କରଦେଇ
କେଉଁଣେ କହର ହୋଇଥିବ ସତ । ଚାଲ କହିବା ରାଣୀଙ୍କୁ ଏମନ୍ତ ।
କହି ରାଣୀ ନିକଟେ ପ୍ରବେଶିଲେ । ଶୁଣି ଶ୍ୟାମାଦେଈ କାନ୍ଦି ଉଠିଲେ
ବୋଲନ୍ତି ଆଣ ମୋ'ବାପାମା' ହୋଇଛନ୍ତିସେ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଦୋରେହ
ଶ୍ୟାମାଦେଖି ବାପାମାଙ୍କ ଦୁଃଖ । ବୋଲଇହୋଇଲକେଡ଼େନରେଖ
ଦାସୀଏ ତହୁଁ ତତକ୍ଷଣେ ଗଲେ । ସାଧବ ସାଧବାଣୀକୁ ଆଣିଲେ ॥
ଏମନ୍ତେ ତହୁଁ କେତେଦିନ ଗଲା । କାର୍ତ୍ତିକ ଅନ୍ତେ ମାର୍ଗଶିର ହେଲା
ପ୍ରବେଶହେଲା ଆଦ୍ୟ ଗୁରୁବାର । ଶ୍ୟାମା ଭିଆଇଲା ବ୍ରତ ସମ୍ଭାର
ହେନାଥ ଶୁଣ ଶ୍ୟାମା ପୂଜାକଲା । ସାଧବାଣୀକୁ ବୁଝାଇ କହିଲା ॥
ଲକ୍ଷ୍ମୀଦୋଷେ ହୋଇଲୁ ହେଲ ଏମନ୍ତ । ଏବେ କର ଧାନମାଣିକା ବ୍ରତ ॥
ତୁହୁଁ କର ସାଧବାଣୀ ପିଲାଙ୍କ । ଯେବେ ଖାଇଛୁ ଟଙ୍କ ହୋଇଣ ରଙ୍କ
ଶ୍ୟାମାଙ୍କ ଅନ୍ନ ଶମ୍ଭୁକୁ ଅଇଲା, ଦେଖି ତାଠାରେ ମୋର କ୍ରୋଧହେଲା
ବୋଇଲି ଗାଲେ ଦଅ ଚୁନକାଳି, ଶୁଣି ଗାଲେ ଦେଲା ତାର ଦୁଇଆଳି
କାନ୍ଦି ମରଇ ତଳକୁ ଚାଲିଲା । ବରି ଧାନ ଗୁଣ୍ଡଲ ବାଛୁଥିଲା ॥
ଦୟାକରି ମୁଁ ତାକୁ ଡାକିଲି । ଯାଅ ତୋ ଗୃହେ ବୋଲିଆଜ୍ଞାଦେଲି
ପୂର୍ବ ହୋଇବ ଅଧିକ ସମ୍ପତ୍ତି । ଅନ୍ନଜନା ହୋଇବ ପୁତ୍ର ନାତି
ପ୍ରଣାମ କରି ସାଧବାଣୀ ଗଲା । ସୁଖେ ତା ପୁରେ ବିହାର କରିଲା
ଧାନମାଣିକା ବ୍ରତକୁ ବିଧିରେ । ପୂଜା କରୁଥାଏ ଅତି ଆଦରେ ।
ଅନ୍ତେ ସାଧବ ସାଧବାଣୀ ଶ୍ୟାମା, ଭେଟହେଲେ ମୋତେ କହନ୍ତି ରମା

ତୁମ୍ଭେ କି ନଜାଣ ବିପ୍ରର ଖ୍ୟାତି । ମୋତେ ବରଜି ଲଭିବାର ଶକ୍ତି ।
ହସି ଶ୍ରୀହରି କହନ୍ତି ତୁମ୍ଭର । ବ୍ରତଜନଙ୍କୁ ମୁଁ ଦଅଇ ବର ॥
ସର୍ବଦା ତାହାର ଗୃହରେ ଥାଅ । ନାହିଁ ଆମ୍ଭର ମନା ଚଳିଯାଅ ॥
ଏ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚରିତ୍ର ଧାନମାଣିକା । ପଢନ୍ତେ ଶୁଣନ୍ତେ ନହୁଏ ଦକା ॥
ଶେଷ ହେଲା ଧାନମାଣିକା ବ୍ରତ । ବଳଭଦ୍ରଙ୍କୁ ରଖ ଅପ୍ରମାତ ॥

—※—

ଭାଗବତ—ବୃତ୍ତ

ଶୁଣ ସକଳ ନାରୀଗଣେ । ଧାନମାଣିକା ତୋଷମନେ ॥
ଏମନ୍ତେ ଶ୍ରୀହରି ସ୍ମୃତରେ । କହୁଥିଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବନସ୍ଥରେ ॥
ହସିଣ ଦେବ ଜଗନ୍ନାଥ । ପ୍ରିୟାଙ୍କୁ କହିଲେ ଏମନ୍ତ ॥
ଯାଅ ଗୋ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଇଚ୍ଛା ଯହିଁ । ଆମ୍ଭର ଆଉ ମନା ନାହିଁ ॥
ଶୁଣି କମଳା ଚଳିଗଲେ । ମହାକ୍ଷେତ୍ରରେ ବିହରିଲେ ॥
ଦେଖିଲେ ଏକଇ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ । ପୂଜା କରୁଛି କମଳିନୀ ॥
ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତାର ପୁରେ । ବିଜୟ ପଦ୍ମର ଉପରେ ॥
ପୂଜଇ ଭକ୍ତିରେ ସେ ନାରୀ । ଗୃହିଁ ତୋଷ ସିନ୍ଧୁକୁମାରୀ ॥
ତାଙ୍କୁ ଗୃହିଁଣ ତୋଷ ହେଲେ । ଅନେକ ଧନ ଯାଚିଦେଲେ ॥
ସେଠାରୁ ବଳେ ହରିପ୍ରିୟା । ଯେଣୁ ସେ ପ୍ରାଣୀରେ ସୁଦୟା ॥
ଏମନ୍ତ ଏକ ସାଧବର । ଦ୍ୱାରରେ ହୋଇଲେ ସତ୍ୱର ॥
ସାଧବାଣୀ ଯେ ଦ୍ୱାରେ ଥିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କି ଚିହ୍ନି ନ ପାରିଲେ ॥
ସାଧବାଣୀକି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚାହିଁ । କହନ୍ତି ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ॥
ତୁ କି ନଜାଣୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସେବା । ଦ୍ୱାରରେ ହୋଇଅଛୁ ଉଭା ॥
କହଇ ସାଧବ ରମଣୀ । ହେ ନାରୀ ମୋତେ କହ ପୁଣି ॥
କିପରି ହୁଏ ସେହି ବ୍ରତ । ସେ ବ୍ରତେ କି ଦ୍ରବ୍ୟ ଉଚିତ ॥
କହନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତୋଷ ଚିତ୍ତେ । ସାଧବ ପ୍ରିୟାର ଅଗ୍ରତେ ॥

ଗୁରୁବାରରେ ପୋଡ଼ା ଦ୍ରବ୍ୟ । ଛେଦେ ଅନ୍ଧାର ନ ବସିବ ॥
ଗୁରୁବାରେ ଅମିଷ ନ ଖାଇ । ଖଇ ନ ଖାଇ ନ ଭୁଞ୍ଜଇ ॥
ପୁରୁଷ ମେଳ ନ ହୁଅଇ । ଏମନ୍ତ ନାରୀ ଯହିଁ ଥାଇ ॥
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତହାଙ୍କୁ ସୁଖ ପାନ୍ତ । ଅଶେଷ ଚଉ ସୁତ ଦ୍ୟନ୍ତ ॥
ଆଉର ନ ଭଙ୍ଗିବ ବେଲ । ଏତେକ ମୋର ବର ବୋଲ ॥
ଦହି ଦୁଧ ଯେ ଘୃତ ସର । ଅରୁଆ ଅନ୍ନରେ ଉଦର ॥
ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ଶୁକ୍ଳ ପିଣ୍ଡ । ପୂଜାର ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ସମ୍ପାଦ ॥
ପ୍ରଥମେ ପଦ [illegible]ଣ୍ଡଳରେ । ବିଜେ କରାଇବ ଯତ୍ନରେ ॥
ଦ୍ୱିତୀୟେ ଗନ୍ଧ ପୁଷ୍ପ ଦେବ । ଧୂପ ଦୀପାଦ ଯୋଗାଇବ ॥
ତାପରେ ବାଲଧୂପ ହୋଇ । ଯାହା ଭାଗ୍ୟରେ ଯାହାଥାଇ ॥
ଶୁକଳ ଧାନ ଶିଂଶା ଅଣି । ମେଣ୍ଟା କରିବ ଝୋଟେ ପୁଣି ॥
ଆଜୁ ଏ ବ୍ରତ ଛୁହ୍ର କର । କହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେଲେ ଅନ୍ତର ॥
ନିଜ ଦେଉଳେ ପ୍ରବେଶିଲେ । ରନ୍ଧଣା ବିଧି ଶେଷ କଲେ ॥
ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଶ୍ରୀମୁଖ ବଚନ । ମିଥ୍ୟା ନମଣ ସାଧୁଜନ ॥
ହାସ୍ୟ ଯେ କଲେ ବଡମାଟିରେ । ଦରିଦ୍ର ହୁଏ ଯୁଗାନ୍ତରେ ॥
ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଯେ ନର ପଢ଼ିବ । ଅର୍ଥ ତନୟ ସେ ପାଇବ ॥
ଧାନ ମାଣିକା ବ୍ରତ ଦିନ । ପଢ଼ିଲେ ଶୁଣିଲେ କାରଣ ॥
ଅନ୍ୟ ଦିନରେ ଗୁରୁବାରେ । ପଢ଼ିଲେ ବସେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ॥
ଏକଥା ଆନ ନୋହୁବଟି । ଆନ ହୋଇ ପାରଇ ସୃଷ୍ଟି ॥
ଧାନ-ମାଣିକା ନଅଷରେ । ସରନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ କୃପାରେ ॥
ଏ ବ୍ରତ କଲେ ବଧୂମତେ । ବିଧବା ନୁହେ କଦାଚିତେ ॥
କହଇ ବଳଭଦ୍ର ଦ୍ୱିଜ । ସର ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀ ପଦାମ୍ବୁଜ ॥

—ସମାପ୍ତ—